

A SZENTATYA, FERENC PÁPA ÜZENETE AZ ELVÁNDORLÓK ÉS MENEKÜLTEK 108. VILÁGNAPJÁRA

2022. szeptember 25.

A jövő alakítása az elvándorlókkal és menekültekkel

„Hiszen nincsen itt maradandó hazánk,
hanem jövőd hazánkat keressük.” (Zsid 13,14).

Kedves Testvéreim!

E világi „utazásunk” végső értelme az, hogy az igazi otthont, Isten országát keressük, amely Jézus Krisztusban jelent meg, és amely teljes megvalósulását az ő dicsőséges visszatérésekor fogja elérni. Országáa még nem teljes, de már jelen van azokban, akik az üdvösséget befogadták. „Isten országáa bennünk van. Bár még mindig eszkatologikus, s a világ és az emberiség jövőjéhez tartozik, de már most is bennünk van.”¹

A jövő városa „a szilárd alapokon nyugvó város, amelyet majd Isten tervez és épít” (Zsid 11,10). Istennek ez a terve intenzív építési folyamatot foglal magában, amelyben mindannyiunknak személyesen részt kell vennünk. Ez azt jelenti, hogy szorgalmasan dolgozunk személyes megtérésünkön és a valóság átalakításán, hogy az egyre inkább megfeleljen az isteni tervnek. A történelem drámái emlékeztetnek bennünket, milyen messze vagyunk még célunktól, az új Jeruzsálemtől, mely „Isten hajléka az emberek között” (Jel 21,3). De emiatt nem szabad elkeserednünk. A közelmúlt megpróbáltatásai ismét világossá tették számunkra, hogy meg kell újítanunk elkötelezettségünket egy Isten tervének jobban megfelelő jövő és egy olyan világ építése iránt, ahol mindenki békében és méltósággal élhet.

„Új eget és új földet várunk, az igazságosság hazáját” (2Pt 3,13). Az igazságosság Isten országának egyik alapvető eleme. Isten akaratának mindennapi keresése során türelemmel, áldozatvállalással és elszántsággal kell építeni országát, hogy mindazok, akik éheznek és szomjaznak, kielégítést nyerjenek (vö. Mt 5,6). Isten országának igazságosságát úgy kell értenünk, mint az isteni rendnek, az ő harmonikus tervének megvalósulását, amelyben Krisztusban, aki meghalt és feltámadt, az egész teremtés ismét

¹ Szent II. János Pál pápa: *Beszéd az Assisi Szent Ferenc és Sienai Szent Katalin, Olaszország Védőszentjei plébánia lelkipásztori látogatása alkalmából*, 1989. november 26.

„jó”, az ember pedig „nagyon jó” (vö. Ter 1,1–31) lesz. Ahhoz azonban, hogy ez a csodálatos harmónia uralomra juthasson, el kell fogadnunk a Krisztus általi megváltást, az ő szeretetevangéliumát, hogy a világban jelenleg tapasztalható egyenlőtlenségek és hátrányos megkülönböztetések megszűnjenek.

Senkit sem szabad kizárni. Isten terve lényegét tekintve befogadó és az egzisztenciális perifériákon élőket helyezi a középpontba, akik között sok a migráns és a menekült, az otthonából elűzött és az emberkereskedelem áldozatává vált ember. Isten országának építése *velük együtt* történik, mert nélkülük nem lenne az ország az, amit Isten tervez. A legkiszolgáltatottabbak befogadása szükséges előfeltétele annak, hogy polgártársainkká váljanak teljes értelemben és minden joggal felruházva. Az Úr ugyanis azt mondja: „Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok. Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek” (Mt 25,34–36).

Az, hogy a *migránsokkal és menekültekkel alakítjuk a jövőt*, azt is jelenti, hogy felismerjük és értékeljük azt, amivel ők ehhez a folyamathoz hozzájárulnak. Tetszik nekem, hogy a migráció jelenségének ez a felfogása felfedezhető Izajás prófétai látomásában is, amelyben az idegenek nem mint megszállók és pusztítók jelennek meg, hanem mint készséges munkások, akik az új Jeruzsálemnek, a minden nép számára nyitott Jeruzsálemnek a falait újra felépítik (vö. Iz 60,10–11).

Ugyanebben a próféciaiban az idegenek érkezése úgy jelenik meg, mint ami mindenki számára gyarapodást jelent: „Mert feléd áramlik a tengerek gazdagsága, és ide özönlik a nemzetek kincse” (Iz 60,5). A történelem valóban azt tanítja, hogy társadalmaink szociális és gazdasági fejlődéséhez alapvető fontosságú volt a migránsok és menekültek hozzájárulása. Ez ma is így van. Munkájuk, áldozatkészségük, fiatalságuk és lelkesedésük gazdagítja az őket befogadó közösségeket. Hozzájárulásuk azonban sokkal nagyobb lehetne, ha értékelnék és célzott programokkal támogatnák: tehát hatalmas erőforrásról van szó, mely készen áll a kibontakozásra, ha biztosítjuk ennek lehetőségét.

Az új Jeruzsálem lakói – folytatja próféciját Izajás – szélesre tárják a város kapuit, hogy az idegenek ajándékaikkal bejöhessenek: „Kapuid mindig tárva lesznek, sem nappal, sem éjjel nem zárják be őket, hogy behordhassák a népek gazdagságát, és királyaikat is idevezessék, hozzád” (Iz 60,11). A migránsok és menekültek jelenléte nagy kihívást jelent, de egyben lehetőséget is ad arra, hogy mindannyian gyarapodjunk kulturálisan és lelkileg. A migránsoknak és menekülteknek köszönhetően lehetőségünk van a világot és sokféleségének szépségét jobban megismerni. Érettebbé válhatunk emberségünkben és együtt építhetünk egy tágasabb „mi”-t. A kölcsönös nyitottság teret ad a különböző látásmódok és hagyományok közötti gyümölcsöző kapcsolatoknak, megnyitva lelkünket az új perspektívák előtt. Eközben felfedezzük a számunkra ismeretlen vallások és lelkiségek gazdagságát is, ami ösztönzést ad saját meggyőződéseink elmélyítéséhez.

A népek Jeruzsálemében az Úr templomát az idegen földről odaérkező áldozatok szebbé teszik: „Nálad sereglük egybe Kedár összes nyája, s Nebajót kosai is neked szolgálnak. Mint nekem tetsző áldozatok, odajönnek oltáromhoz, hogy díszére legyenek dicsőséges templomomnak” (Iz 60,7). Ebben az értelemben a katolikus migránsok és menekültek érkezése új lendületet hozhat az őket befogadó közösségek vallásos életébe. A migránsoknak és menekülteknek gyakran olyan nagy életerejük van, hogy az átragad másokra is, és így új színt adhatnak ünnepeinknek. A hit és a jámborság különböző

gyakorlatainak megosztása különleges lehetőség arra, hogy Isten népének katolicitását teljesebben éljük meg.

Kedves testvéreim, és különösen ti, fiatalok! Ha mennyei Atyánkkal együtt akarjuk alakítani a jövőt, akkor ezt migráns és menekült testvéreinkkel együtt kell tennünk. Kezdjük el még ma! Mert a jövő ma és mindannyiunkkal kezdődik. A most meghozandó döntésekért nem háríthatjuk a felelősséget a következő nemzedékekre, mert csak így valósulhat meg Istennek a világra vonatkozó terve, és csak így jöhet el az igazságosság, a testvériség és a béke országa.

IMÁDSÁG

Uram, tégy a remény hordozóivá bennünket,
hogy ahol sötétség van, ott a te fényed világítson,
és ahol kétségbeesés uralkodik, ott a jövőbe vetett bizalom újjászülessen!

Uram, tégy igazságosságod eszközeivé bennünket,
hogy ahol kirekesztés van, ott virágozzék a testvériség,
és ahol mohóság van, ott terjedjen a megosztás!

Uram, tégy országod építőivé bennünket,
együtt a migránsokkal, a menekültekkel
és minden periférián élővel!

Uram, add, hogy felfedezzük, milyen szép az,
ha mindenkivel testvérként élünk együtt!

Ámen.

Kelt Rómában, a Lateráni Szent Jánosnál, 2022. május 9-én.

Ferenc